

gældende er drikfældig, men tillige Oplysninger i samme Retning fra Personer, som ere kendte med hans Forhold.

3) om, at den, der er bleven domfældt til Tvangsindlæggelse paa en Statshelbredelsesanstalt, kan undgaa Indlæggelsen ved at underkaste sig Kur paa en statsanerkendt privat Anstalt.

Angaaende Flertallets Ændringsforslag til § 3 (Nr. 7) skal yderligere bemærkes:

Ifølge Lovforslaget vil der alene kunne paalægges vedkommende drikfældige at afholde sig fra at købe eller nyde stærke Drikke i noget Lokale for Handel eller Udskænkning med saadanne Drikke. Udvalget foreslaar i Stedet herfor et almindeligt Paalæg til den drikfældige om overhovedet ikke at nyde eller købe saadan Drik.

I Stedet for det i Paragraffens 3die og 4de Stykke omhandlede Paalæg til *næringsdrivende* om ikke at sælge eller skænke stærke Drikke til dem, der have faaet „Drankertilhold“, foreslaar Udvalget en Bestemmelse om, at overhovedet *ingen* maa forsyne saadanne med stærke Drikke. Selvfølgelig forudsættes det, at Politiet, i det Omfang, som findes fornødent, sætter vedkommende næringsdrivende i Kundskab om givne Paalæg.

Mindretallet (Ingvard Jensen og Pinstrup) har ikke kunnet tilegne sig den Opfattelse, at der for Tiden er Anledning til at gribe saaledes ind imod Drikfældigheden i vort Folk, som saavel Lovforslaget som Flertallet foreslaa. Det er vor Opfattelse, at det Arbejde, som paa forskellig Maade er gjort for at gøre det indlysende for vort Folk, at Drikkeriet er et Onde og medfører Farer for en sund og god Udvikling af vore Samfundsforhold, har betydelige Resultater at opvise, og efter vort Skøn vinde vi stadig fremad i saa Henseende. Vi frygte for, at saadanne Foranstaltninger snarest kunde gribe forstyrrende ind i denne Virksomhed. Vi indrømme, at Forholdene i et Folk kunne udvikle sig saaledes, at slige Tvangs- og Straffebestemmelser kunne blive nødvendige, men for den sunde Udviklings Skyld

maa det undgaaes saa længe som muligt. Vi tro nemlig ikke paa, at et Folks sunde Udvikling og Forstaaelse af, hvad der tjener den enkelte og Samfundet bedst, tilvejebringes ved slige Bestemmelser, det er kun muligt derved at forhindre Ødelæggelser, som ikke paa anden Maade kunne forebygges.

Den moralske og dybere virkende og varige Forstaaelse af, hvorledes et Menneske skal være og leve for at opfylde sine Pligter mod sig selv og mod det Samfund, man tilhører, tilvejebringes kun ved Opdragelse og Undervisning, ved den Paavirkning, som paa lignende Maade nu er saa let tilgængelig.

Vi staa tvivlende overfor, hvorvidt Helbredelsesanstalter for Drankere ville kunne give ret mange af Patienterne varig Helbredelse. I hvert Fald mene vi, at slige Anstalter bør være private. Gode Resultater afhænge navnlig af, at det er Mennesker med ganske særlige Evner og Anlæg for at paavirke den slappe og sløve Villie, der tage dette Arbejde op. At saadanne private Anstalter støttes af Staten, finde vi rimeligt. Der kan da indvindes Erfaringer om deres Nytte. Men at bygge en stor Statshelbredelsesanstalt for ca. 1,150,000 Kr., beregnet til 200 mandlige og 50 kvindelige Patienter, maa vi bestemt fraraade. Vi maa anbefale, at man søger at tilvejebringe en bedre Ordning af vore Beværtningsforhold og se, hvorledes den virker. Vi haabe paa Muligheden af at faa dette Forhold ordnet saaledes, at de værste Onder ved Drikkeriet derved mere og mere fjernes.

Skulde vi mod Forventning blive tvungne ind paa en Ordning som den foreslaaede, maa vi have vore Bestræbelser henvendte paa at faa Ændringer indførte, der gaa ud paa:

1. at Forbrydelser, begaaede i Drukken-skab, ikke medføre Nedsættelse af Straffen,
2. at Straffebestemmelserne blive saaledes, at de ramme ligelig den økonomisk velstillede som den fattige, hvad ikke kan ske ved Pengebøder,